

imperijs optinē ad pacē. Sape armati inter gladios tubis mos hec
sagatj in gladios inciderunt, et ferri rotis bellis obtulerunt. Laud rati-
onem quid opītū morum, quid iusq[ue] humanitatis intentus loquar? Quod in
bello domi optinē pacē vero pessimi evascer, quasi tū animi onus
penitus cogniti. Virtutē mos cū sagā virtus oīa induisset, sic interius
habibūs eam experiorē mutabat. Cuius rei ergo Imperatorū glori-
fīcione multa milia Bonis in seftimoniū traxere posse, at amē
duo sefērē ilij sufficerent Sylla et Marius, quād pīca neglau-
dare neglū vituperare quicquid latrī digne potest, qui duū quereret
Victorias superiū se populo romano dum exēceret fūctiōnē. Ha-
ribale representauit. Sed undū rei cōsili fuit cuius hī exar-
minebat cum virtutibz virtutē. Nam haule sit dictu, utrum
belo meliore an pacē perniciōsore fuerit. Adic quā res publica
cā armati permaneant, cā pōmē sagatj omni genere fraudi
pōstrem orni hostili animo emerentibz. Quævit agō eos
augustissimes Imperatores an non pax vñq[ue] egregijs p[er] adiōsa
combante lugūna. Certe albius cogitantiū deponibz hīc animi
pax vñciū nequit. Nobis belo domestico viriorū oppugnaribz.